

צוות ZOO הארץ חושף את האמת:

האם לחש ספיר לזנבר?

מה בדיוק הוא לחש • איך זה ייתכן • מדוע זה לא ייתכן • כיצד התבצר עה הלחשה • מי אמר אל מי • מי לא אמר מה • מי הרוצח? • מיהו יהודי?

זנבר בוועידה

ספיר במספרה

האם לחש שר האוצר דאז, פנחס ספיר, על אוזנו של מר זנבר בפתיחת הוועידה הכלכלית שלא יפגע במבנק"ל בנק א"י בריטניה — או שמא לא לחש?

לדברי חוגים המקורבים לזנבר, לא פעל האחרון כנגד מר בן-ציון בגלל התערבותו של שר האוצר דאז, מר ספיר. כך אומר הארץ.

דבר, לעומת זאת, מכחיש את הדבר מכל וכל ומביא תמונה המוכיחה כי זנבר וספיר אינם נראים באותה תמונה בזמן הוועידה (מאי 73).

הארץ, מצידו, שולף תמונה המוכיחה כי שני האישים נראו אכן באותה תמונה באותה ועידה.

וכך לא נותר למערכת ZOO הארץ, אלא לחשוף את האמת במערומה:

זנבר וספיר היו בזמן הוועידה בשני מקומות שונים (ר' שתי התמונות ש"צולמו ע"י צלמנו הזריו באותו יום ובאותה שעה). בעוד שזנבר השתתף בוועידה (בתמונה משמאל) שהה מר ספיר במספרת צמרת (תמונה מימין) וניהל קרב סטירות והשפרצות נגד

תופיק טוביבשכמי
ח"כ לאילנות

את בוא החג בישרו כמה אנשים ש"סבלו מאקזמה (תפחת מוקדמת). הע"צים פתחו מיד בשיר: „האקזמה פור"חת — להיטלר יש קרחת" ואז החלו בחגיגות עצמן.

בחות הלילה נשק כל עץ לעצתו ו"אחר-כך יצאו להסתובב שיכורים ברחובות עד אור הבוקר. חלקם עצים מאר הביים השרים סנאדות לגבירות-לבבם ואחרים עושים צרכיהם בכל פינה, תחת לעשות זאת במשתלה (1:1). העצים ה"קשישים, אלו שהפכו לקרשים ישבו על ספסל וסיפורו את קורות חייהם לצעירי רים משועממים. אותן קורות כללו עליה לארץ מאוסטרליה, ייבוש ביצות, ייעור, וכו'.

למחרת בבוקר יצאו העצים מן היער הסואן למוש בחיק הטבע. המקום ה"חביב עליהם ביותר הוא התחנה המרכזית, שם יש הרבה אנשים נותני-צל. היתה גם תכנית אמנותית, שכללה הרצאות כמו „כיצד להפטר מקרחת יער" או „איך לחסל פטריות בין הגועים". אח"כ נערך (המשך בעמ' 3 טור 4)

הליכות ונימוסים (א')

קד קטן

הטענה המגוחכת בדבר לחישות — כיוון שאם השניים לא התלחשו באור-תו רגע — לא התלחשו מעולם.

בריביקין

בבר-אילן לא יהיה ועד של סטודנטים ערבים. אגודת הסטודנטים המקומית מסבירה: לא בגלל היותם ער-בים אלא משום שבאוניברסיטה אחת יש מקום לאגודה אחת. ואגודת הסטודנטים מוסיפה ב-נשימה אחת: לוועד של סטודנטים ערבים יש ריח רע של הת-ארגנות פוליטית.

התארגנות פוליטית של גוף ערבי באוניברסיטה יהודית הוא מקרה מובהק של חתרנות.

למאה הסטודנטים הערביים הלומדים באוניברסיטה דתית-יהודית צריך להיות לפה נציג א-פוליטי, יהודי. (אלא אם יצליח ערבי לצבור יותר ממאה קולות). נציג א-פוליטי שכזה, אשר נב-חר ע"י תא הסטודנטים של גח"ל או העבודה או המפד"ל ידאג ל-סטודנטים הערבים כאחות רח-מניה, יגן על זכויותיהם כמיעוט שקט ולא מזיק ויסדר להם דיוור הולם אצל זודות קשישות ש-שונאות פרענקים ובמיוחד ערבו-שים מסריחים.

את הערבים השקטים ביו-תר, בעלי התארים בחכמת-יש-ראל ובמקרא, ישלחו כנציגי ה-ווג'ס לתאי הסטודנטים היהו-דים באוניברסיטות הגויים ברח-בי העולם, כדי לגבשם כמיעוט לוחם ולהגביר את פעילותם ל-מען העם והארץ.

הקוטב המערבי

אחד משרי הכמחון כחלק המזרחי של אגן הים התיכון הציע משהו מעניין: תקופת צינון בת עשר שנים בחזית המערבית שלנו. מזכיר לכם משהו?

אנחנו נזכרנו מיד בכל מיני תקפאות זכורות-לטוב — החל מגריפה ונזולים רעילים כרדיאטור, וכלה בהקפאות כספים, בניה ותוצרת-חיוץ.

ראינו בעיני רוחנו את קו הביצורים המערבי שלנו, והוא

כולו עשוי קרח. כוחות האויב המשועממים זוללים אסקימו וצדים כלבי-ים אל מול כוחותינו הקפואים (כפיקודו של גנרל חורף) המצוידים בדוכים לבנים, בדוכונים חאקי וכאיים-מצות לפסח. עשר שנים נפלאות של איגלואים ולוויתנים ומוחלות במקום זחלמים. אולי גם נזכה לביקורם של פירי או שקלטון או אמונדסן, אשר יעפילו בסופת הקרח אל פסגות ג'בל עתקה ואום-חשיבה כדי לתקוע עליהן את דגל הקידמה.

ואז, כמו בחלום, יצלצל השעון המעורר והשלג יפשיר את קני התותחים הקפואים. כל מה שיישאר לשני הצדדים נוטפי המים, הוא להכניס פגז לקנה ולצעוק: „אש!"